

بررسی پلی مورفیسم لکوس های VNTR30 و VNTR36 در سرووارهای بیماری زای لپتوسپیروا در ایران

سمارزاسلطانی^۱، پژواک خاکی^{۲*}، سهیلا مرادی بیدهندی^۳، مجید اسمعیل زاده^۳، مریم سادات سلطانی^۴، شیوامدیر روستا^۱

۱. فوق لیسانس میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان
۲. دکترای تخصصی باکتریولوژی، موسسه تحقیقاتی واکسن و سرم سازی رازی، کرج
۳. دکترای تخصصی ژنتیک ملکولی، موسسه تحقیقاتی واکسن و سرم سازی رازی، کرج
۴. فوق لیسانس میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

* نشانی برای مکاتبه: کرج، موسسه تحقیقاتی واکسن و سرم سازی رازی، تلفن ۰۹۱۲۳۱۹۷۲۵۸، samasoltani88@yahoo.com
دریافت مقاله: خرداد نود و یک پذیرش برای چاپ: مرداد نود و یک

چکیده

سابقه و هدف: لپتوسپیروزیس به عنوان گسترده ترین بیماری مشترک بین حیوان و انسان مطرح است. بررسی اپیدمیولوژیکی لپتوسپیروا برای تعیین حیواناتی که مخازن متداول عفونت هستند اهمیت دارد. امروزه تکنیک *MLVA* برای تفرق و شناسایی سرووارهای لپتوسپیروا در بررسی های ملکولی - اپیدمیولوژیکی کاربرد دارد. هدف این مطالعه تفرق و شناسایی سرووارهای بیماری زای لپتوسپیروا در ایران می باشد.

روش کار: ۱۲ سرووار بیماری زای لپتوسپیروا و ۱ سرووار ساپروفیت از بخش میکروب شناسی موسسه سرم سازی رازی کرج تهیه گردید. پس از کشت در محیط *EMJH* و تخلیص *DNA* با پرایمرهای لکوس *VNTR30* و لکوس *PCR VNTR36* گذاشته شد. و نتایج توسط آگاروز ژل_الکتروفورز توسط مارکر + *100bp* آنالیز شد.

یافته ها: برای سرووار غیر بیماری زا آلی برای هیچ یک از دو لکوس یافت نشد. تمام سرووارهای بیماری زا هر دو لکوس را در ژنوم خود داشتند. پلی مورفیسم جالبی را ۴ سرووار *Atumnalis* و *Hardjo St. Hardjo bovis* و *Pomona St. UT364* و *Icterohaemorrhagia St. RGA* برای لکوس *VNTR30* و ۳ سرووار *Canicola St. Hondutrecht IV* و *Hardjo St. Hardjo bovis* و *Pomona St. UT364* برای لکوس *VNTR36* نشان داده اند.

نتیجه گیری: اکثر سرووارهای مختلف دارای الگوهای *VNTR* یک سان بودند این در حالی است که با سایر سرووارهای یک سان آمریکای جنوبی و اروپا تفاوت های بارزی را از نظر الگوی *VNTR* نشان داده اند. سرووارهای ما با سرووارهای آسیای شرقی قرابت و نزدیکی بسیاری در الگوی *VNTR* داشتند. بین دو سرووار *canicola St. Hondutrecht IV* و *canicola St. Fiocruz* و *LV133* توسط سیستم *PFGE* هتروژنسیتی مشاهده نشد اما ما توسط تکنیک *MLVA* آن دو را تمایز دادیم. با توجه به پلی مورفیسم و هتروژنسیتی بین سرووارهای کار شده انتظار می رود از این تکنیک به راحتی بتوان در بررسی های اپیدمیولوژیکی - ملکولی لپتوسپیروا استفاده کرد.

واژگان کلیدی: *VNTR*، تکنیک *MLVA*، سرووارهای لپتوسپیروا

مقدمه

میکروسکوپ زمینه تاریک می باشد. لپتوسپیروزیس به عنوان گسترده ترین بیماری مشترک بین حیوان و انسان مطرح بوده و به علت وجود گونه های مختلف لپتوسپیروا و وجود میزبان های گوناگون انتشار جغرافیایی وسیعی در طبیعت دارد. این بیماری به عنوان یک بیماری نو پدید عفونی به خصوص در نواحی معتدل و استوایی شناخته می شود(۳).

باکتری لپتوسپیروا هوازی اجباری بوده و متابولیسم تنفسی دارد. این باکتری به شکل مارپیچی فنر مانند محکمی به ضخامت ۰٫۱ میکرون و طول ۶ تا ۲۰ میکرون می باشد(۱). به سادگی به وسیله حرکت چرخشی یا مارپیچی اش و قلاب مشخص که در یک یا هر دو انتهای آن است قابل تشخیص می باشد(۲). بهترین وسیله برای مشاهده این اجرام استفاده از

است که به بررسی ۳ تا از لکوس های VNTR در سرووارهای مختلف *Leptospira interrogans* در ایران بپردازیم و ببینیم که آیا این تکنیک ساده ی بر پایه ی PCR می تواند سرووارهای مختلف لپتوسپیرو را از هم تفرق دهد (۱۳و۱۴).

روش کار

این مطالعه ی توصیفی در فصل تابستان و پاییز سال ۱۳۹۰ در موسسه رازی صورت گرفت. سرووارهای مورد استفاده در این مطالعه از بانک میکروبی بخش میکروبی شناسی موسسه سرم سازی رازی کرج تهیه گردید (جدول ۱).

سرووارها درازن های حاوی محیط EMJH که ۸٪ سرم استریل خرگوش به آن ها اضافه شده بود، کشت داده شدند. سپس به انکوباتور ۲۸°C منتقل شدند. دو تا سه هفته بعد از کشت از نمونه هاگسترشی بر روی لام میکروسکوپی تهیه گردید و در زیر میکروسکوپ زمینه تاریک تحرک تعداد آن ها کنترل گردید. نمونه هایی که خوب رشد کرده بودند برای مرحله بعد انتخاب و سایر نمونه ها مجدداً کشت داده شدند. در مرحله بعد رسوب گیری و تخلیص DNA انجام گرفت. تخلیص DNA توسط روش فنل- کلروفرم صورت گرفت. تعیین غلظت DNA استخراج شده ۱۳ سرووار و بررسی کیفیت و کمیت آن به روش اسپکتروفتومتر با دستگاه نانودراپ صورت گرفت و در تکثیر DNA از Taq پلی مرز استفاده گردید. در سیکل PCR مرحله واسرشت حرارت ۹۴°C به مدت ۵ دقیقه و ۳۵ سیکل در ادامه آن با مرحله واسرشت ۹۴°C به مدت ۱ دقیقه و مرحله آنیلینگ برای پرایمرها با دمای ۵۵°C به مدت ۳۰ ثانیه و در نهایت مرحله تکثیر با حرارت حدود ۷۰°C برای ۱ دقیقه اعمال شد. تکثیر انتهایی در ۷۲°C برای ۱۰ دقیقه انجام شد. سائز قطعات تکثیر شده با ژل آگارز ۲/۵٪ و ladder 100bp با استفاده از روش manual تخمین زده شد (۱۵). پرایمرهای مورد استفاده متعلق به لکوس های VNTR30 و VNTR36 بود که توسط Slack در سال ۲۰۰۶ طراحی گردید (جدول ۲) (۱۵).

لپتوسپیرو در تمام قاره ها جز قطب جنوب یافت می شود و تقریباً در همه ی گونه های پستانداران دیده شده است. بیماری لپتوسپیروزیس مشابه سرماخوردگی است که دارای علائم تب، عرق، سردرد، دردمایچه و درد شکمی می باشد. در مواردی هم در بیماران اختلالات کلیوی و ریوی مشاهده شده است. این بیماری در حال ظهور می تواند در سراسر جهان با شیوع گسترده به وقوع بپیوندد (۴).

بررسی اپیدمیولوژیکی این ارگانیسم برای تشخیص موارد فردی از موارد شیوع همگانی و هم چنین تعیین حیواناتی که مخازن متداول عفونت هستند و جلوگیری از گسترش ناقلین و در نهایت کنترل بیماری بسیار حائز اهمیت است. لپتوسپیرو از طریق ادرار ناقلین به محیط طبیعی ریخته می شود و توانایی بقا در خاک و آب تازه را دارد. عفونت انسانی از طریق تماس با خاک یا آب آلوده و یا تماس مستقیم با حیوانات یا مایعات عفونی بدن آن ها ایجاد می شود (۵و۶).

تا کنون تکنیک های تایپینگ ملکولی گوناگونی شامل Randomly Amplified Polymorphic DNA (RAPD) (۷) و Pulse Field Gel Electrophoresis (PFGE) (۸) و Arbitrarily Primed PCR (۹) در نهایت تکنیک Fluorescent Amplified Fragment Length Polymorphism (FAFLP) (۱۰) برای شناسایی سرووارهای *Leptospira interrogans* استفاده شده که هر کدام از این تکنیک ها معایب خود را از جمله قدرت تفرق پایین، فقر در تفسیر نهایی و نیازمند حجم بالای از کشت و انجام PCR مکرر دارند (۱۱). تکنیک جایگزین بر تکنیک های فوق تایپینگ MLVA می باشد که بر پایه ی بررسی توالی های Variable Number of Tandem Repeats (VNTR) می باشد. توالی های VNTR در واقع همان توالی های تکراری در ژنوم هستند که دارای تعداد کپی های متفاوت می باشند. باکتری های مختلفی با این تکنیک به راحتی متفرق و شناسایی شده اند. توانایی شناسایی این توالی ها در میکروارگانیسم ها بعد از ساکنسینگ کل ژنوم و به وجود آمدن نرم افزار یابنده ی لکوس های VNTR به دست آمده است (۱۲). تکنیک MLVA قابل استفاده در اکثر آزمایشگاه ها می باشد زیرا هر آزمایشگاهی که دستگاه PCR و آگارز ژل الکتروفورز را داشته باشد می تواند از این تکنیک بهره ببرد. در این مطالعه هدف ما بر آن

جدول ۱ : تاکسونومی سرووارهای لپتوسپیرویی به کار رفته در این تحقیق

RTCC No	Species	Serogroup	Serovar	Strain	Abbreviation
۲۸۰۲	<i>L. interrogans</i>	Autumnalis	Autumnalis	AkiyamiA	Aut
۲۸۰۵	<i>L. interrogans</i>	Canicola	Canicola	Hondutrecht IV	Ch1
۲۸۰۸	<i>L. interrogans</i>	Grippotyphosa	Grippotyphosa	Moskava	G1
۲۸۱۰	<i>L. interrogans</i>	Sejroe	Hardjo	Hardjo bovis	Sh1
۲۸۱۲	<i>L. interrogans</i>	Icterohaemorrhagiae	Icterohaemorrhagiae	Verdum	Ict1
۲۸۱۵	<i>L. interrogans</i>	Pomona	Pomona	Pomona	Po1
۲۸۱۷	<i>L. interrogans</i>	Sejroe	Serjae serjae	M84	Ser
۲۸۱۹	<i>L. biflexa</i>	Semarangia	Patoc	Patoc1	Pat
۲۸۲۱	<i>L. interrogans</i>	Sejroe	Hardjo	Hardjo prajitno	Sh2
۲۸۲۲	<i>L. interrogans</i>	Pomona	Pomona	UT364	Po2
۲۸۲۳	<i>L. interrogans</i>	Icterohaemorrhagiae	Icterohaemorrhagiae	RGA	Ict2
۲۸۲۴	<i>L. interrogans</i>	Canicola	Canicola	Fiocruz LV133	Ch2
۲۸۲۵	<i>L. interrogans</i>	Grippotyphosa	Grippotyphosa	Andaman	G2

جدول ۲: لکوس های مورد ارزیابی در این مطالعه به همراه توالی

نوکلوتیدی پرایمر

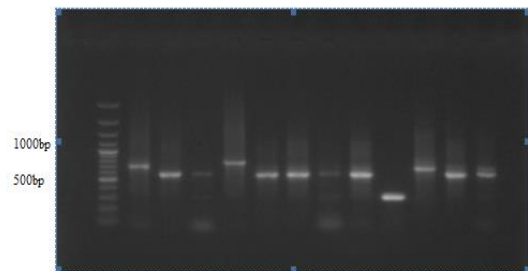
VNTR Locus	Primers(5'→3')	Year
VNTR30	F(AAGTAAGATAGGTTTCGGCGTTTA) R(ACTTGGGTGTTAATCGCAAAA)	2005
VNTR36	F(TGGCGTCTGAAGACAAA) R(ACTCTACCAGGAGATTATCAAA)	2006

یافته ها

همه سرووارهای بیماری زا لکوس های VNTR30 و VNTR36 را در ژنوم خود داشتند. سرووار ساپروفیت PatocI هیچ کدام از لکوس های فوق الذکر را در ژنوم خود نداشت. لکوس VNTR30 پلی مورفیسیم قابل توجهی را در بعضی سرووارها به نمایش گذاشت. سرووارهایی که به راحتی متفرق و تفکیک شده اند شامل Atumnalis و Hardjo St. Hardjo bovis و Pomona Icterohaemorrhagia St. IGA و St. UT364 بودند (شکل ۱). سایر

سرووارها دامنه ی آلی یک سانی نشان دادند.

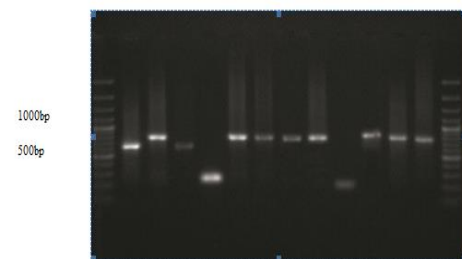
L Aut Ch1 G1 Sh1 Ict1 po1 Ser Sh2 Po2 Ict2 Ch2 G2

شکل ۱. پلی مورفیسیم لکوس VNTR30 در سرووارها

لکوس VNTR36 پلی مورفیسیم بسیار جالبی را نشان داد. اختلاف سایز آلل ها گویای این است که سرووارهای Canicola St. Hondutrecht IV و Hardjo St. Hardjo bovis و Pomona St. UT364 توسط این لکوس به راحتی از سایر سرووارها متمایز شده اند. سایر سرووارها دامنه ی آلی یک سانی را نشان دادند.

L Aut Ch1 G1 Sh1 Ict1 po1 Ser Sh2 Po2 Ict2 Ch2 G2

شکل ۲. پلی مورفیسیم لکوس VNTR36 در سرووارها

بحث

MLVA تکنیکی راحت، سریع با نوآوری و قدرت تشخیص بالا و بسیار مناسب برای تبادل اطلاعات بین آزمایشگاه های تشخیصی لپتوسپیرا در مطالعات مولکولی-اپیدمیولوژیکی می باشد. در واقع MLVA تکنیک ساده ی الکتروپوریتیک بر پایه تکثیر DNA تلقی می گردد. این روش مبتنی بر این واقعیت می باشد که چون بیشتر ارگانیسم ها اعم از یوکاریوت و پروکاریوت

دارای زنجیره ای از سکانس های تکراری پشت سر هم هستند که در سراسر ژنوم آنها پراکنده است و از لحاظ تعدادی با هم متفاوت می باشند در نتیجه از این تعداد تکرارهای متفاوت به عنوان وجه تفریقی می توان استفاده کرد(۱۳ و ۱۴). در E.coli سکانس های تکراری متعددی وجود دارد که بسیاری از آن ها در گوناگونی سوش ها دخیل هستند(۱۵). کلسترییدیوم دیفیسیل و گونه های سالمونلا نیز دارای توالی های VNTR می باشند(۱۶). در ژنوم انگل ها و ویروس ها هم این توالی ها مشخص شده این در صورتی است که در قارچ ها هنوز این توالی دیده نشده است(۱۷-۱۹). ثبات قدمی این سیستم بیشتر از AFLP و PFGE می باشد(۸ و ۱۰). باکتری لپتوسپیرا در مقایسه با سایر باکتری ها دارای واحدهای تکرار با ارقام بالایی می باشد. ۱۳۱ لکوس VNTR (طول هر واحد تکرار بین 5 تا 500bp)، در دو کروموزوم لپتوسپیرا بخش شده است. در بین لکوس های متعدد لکوس VNTR30 و VNTR36 که توانایی تفرق خوبی را در مطالعات گذشته برای تفکیک سرووارهای L.introgans از خود نشان داده بودند انتخاب گردیدند. نتایج حاکی بر آن بود که سرووار ساپروفیت PatocI این دو لکوس را در ژنوم خود ندارد. مشابه نتایج به دست آمده از کار Slack(۱۵ و ۲۰). در نتیجه از این دو لکوس می توان برای تفرق سرووارهای بیماری زا از غیر بیماری زا استفاده کرد. ضمن این که می توان استنباط کرد شاید این دو لکوس در بیماری زای دخیل باشند. لکوس VNTR30 در سرووارهای Atumnalis و Hardjo و St. UT364 و St. Hardjo bovis و Icterohaemorrhagia St. IGA در سرووارهای Canicola St. Hondutrecht IV و Pomona St. UT364 پلی مورفیسیم قابل توجهی را نشان داده اند. سایر سرووارها الگوی ژنوتیپی یک سانی را برای این ۲ لکوس نشان می دهند. مطالعات پیشین ثابت کرده بود سرووارهای متفاوت بومی یک منطقه الگوهای ژنوتیپی یک سان بیش تری را نسبت به سرووارهای یک سان مناطق دیگر از خود نشان می دهند(۲۱ و ۲۰ و ۱۵). یافته های این تحقیق صحتی از بر مطالعات پیشین می باشد زیرا اکثر سرووارهای مختلف دارای الگوهای VNTR یک سان بودند این در حالی است که با سایر سرووارهای یک سان آمریکای جنوبی و اروپا تفاوت های بارزی را از نظر الگوی VNTR نشان داده اند. ماجد در سال ۲۰۰۵ عنوان کرد ایزوله های مناطق جغرافیایی مشخص در یک گروه هستند و الگوهای ژنتیکی مشترک زیادی نشان می دهند(۲۱). این در حالی است که سرووارهای ما با سرووارهای آسیای شرقی قرابت و نزدیکی بسیاری در الگوی VNTR داشتند و در واقع صحتی از بر حرف ماجد گذاشته شد. نکته قابل ذکر دیگر آن بود که بین L.introgans serovar canicola St. Hondutrecht IV و L.introgans serovar canicola St. Fiocruz و LV133 توسط سیستم PFGE هتروژنوسیتی مشاهده نشد اما ما توانستیم توسط تکنیک MLVA تفاوت ها را پیدا کنیم و این دو استرین را از هم متمایز دهیم. مشابه این یافته Salaum در سال ۲۰۰۶ هترو ژنوسیتی را بین سرووارهای یک سان شرح داد که قبلا با Pulse filed gel electrophoresis شناسایی نشده بودند و عنوان کرد MLVA توانایی ژنوتایپینگ و شناسایی سرووارهای یک سان را دارد(۲۳). به علاوه ما در سرووارهای یک سان دیگر Hardjo St. Hardjo bovis، Hardjo St. Hardjo prajitno و Pomona St. Pomona St. UT364 و Icterohaemorrhagiae St. RGA و Icterohaemorrhagiae St. Verдум هم توانستیم پلی مورفیسیم و هتروژنوسیتی را بیابیم. این خود یافته بسیار بزرگی است که دال بر این قضیه است که می توان توسط این تکنیک سرووارهای یک سان را از هم شناسایی کرد حتی سرووارهایی که توسط سایر تکنیک ها مثل PFGE از هم شناسایی نمی شوند.

طریق الگوی ژنتیکی آن ها را از هم تفکیک و شناسایی می شوند. سرووارهای یک منطقه الگوهای مشترک بیش تری را نسبت به الگوی سایر سرووارهای دنیا نشان می دهند. این متد بسیار دقیق، سریع و راحت است و می تواند در بررسی های اپیدمیولوژیک به کار برده شود.

در تحقیق Majed و Slack و Salaum و Zurner از این تکنیک در بررسی های اپیدمیولوژیکی لپتوسپیروا استفاده گردیده است و نتایج ارزنده ای به دست آمده است (۱۵ و ۲۲-۲۰). با توجه به مطالعه حاضر و به دست آمدن پلی مورفیسم و هتروژنیتی بین سرووارهای کار شده انتظار می رود از این تکنیک به راحتی بتوان در بررسی های اپیدمیولوژیکی -ملکولی لپتوسپیروا بر روی سرووارهای داخل کشور عزیزمان ایران استفاده کرد و نتایج قابل تعمقی را به دست آورد.

نتیجه گیری

الگوی MLVA گوناگونی ژنتیکی و ارتباط بین استرین ها را نشان می دهد . متد MLVA توانایی ژنوتایپینگ سرووارهای یک سان را دارد. و از

REFERENCES

- 1- Ball, H. A.: Leptospiral jaundice. A report of two cases .Amer J Clin-Path 3(1): 283-290
- 2-Paul ,N And Levett ,P. Two Methods For Rapid Serological Diagnosis Of Acute Leptospirosis, Clinical And Diagnosistic Laboratory Immounology, ,2001,8(2) 8340-351.
- 3- Levett .P.Leptospirosis .Clinical Microbiology Reviews, 2001, 14(1):296-326.
- 4- Ren SX, Fu G, Jiang XG, et al: Unique physiological and pathogenic features of Leptospira interrogans revealed by whole-genome sequencing. Nature 2003; 422(5):888-893.
- 5- Trevejo RT, Rigau-Perez JG, Ashford DA, et al: Epidemic leptospirosis associated with pulmonary hemorrhage-Nicaragua, J Infect Dis 1998; 178(1):1457-1463.
- 6- World Health Organization: Leptospirosis worldwide, Wkly Epidemiol Rec 1999; 74(1):237-242
- 7-Corney BG, Colley J, Graham GC, Simplified analysis of pathogenic leptospiral serovars by random amplified polymorphic DNA fingerprinting. J Med Microbiol 1997, 46(4): 927-932
- 8- Herrmann JL, Bellenger E, Perolat P, Baranton G, Saint Girons I, Pulse -filed gel electrophoresis of NotI digests of leptospiral DNA, a new rapid method of serovar identification.J Clin Microbiol 1992, 30(7):1696-1702
- 9-Roy S, Biswas D, Vijayachari P, Sugunan AP, Sehgal SC, A 22-mer primer enhances discriminatory power of AP-PCR finger printing technique in characterization of leptospire. Trop Med Int Health 2004, 9(8): 1203-1209
- 10-Vijayachari P, Ahmed N, Sugunan AP, Ghousunnissa S, Rao KR, Hasnain SE, Sehgal SC, Use of fluorescent amplified fragment length polymorphism for molecular epidemiology of leptospirosis in India. J Clin Microbiol 2004-42(1):3575-3580
- 11- Ramiss V, Houssu P, Hernandez E, Denoeud F, Hilaire V, Lisanti O, Ramiss F, Cavallo JD, Vergnaud G, Variable Number of Tandem Repeats in Salmonella enterica subsp. Enteric for Typing Purposes. J. Clin Microbiol 2004, 42(6):5722-5730
- 12-Spurgiesz RS, Quitugua TN, Smith KL et al. Molecular typing of Mycobacterium tuberculosis by using nine novel variable number tandem repeats across the Beijing family and low copy number IS6110 isolates. J Clin Microbiol, 2003, 41(3): 4224-4230

- 13-Harris NB, Payeur JB, Kapur V and Sreevatsan S, Short sequence repeat analysis of *Mycobacterium avium* subsp. Paratuberculosis and *Mycobacterium avium* subsp. Avium isolates collected from animals throughout the United States reveals both stability of loci and extensive diversity. *J Clin Microbiol*, 2006, 44(9): 2970-2973.
- 14-Park S F, Purday D and Leach S. Localized reversible frameshift mutation in the *flhA* gene confers phase variability to flagellin expression in *Campylobacter coli*. *J Bacteriol* 2000, 182(9):207-210
- 15-Slack, Andrew, Dohnt, Symons, Smythe, Development of a Multiple-locus Variable number of tandem repeat Analysis (MLVA) for *Leptospira interrogans* and its application to *Leptospira interrogans* serovar Australis isolates from Far North Queensland, Australia, *Annals of clinical Microbiology and Antimicrobials* 2005,4:10
- 16-Gur-Arie R, Cohen CJ, Eitan Y, Shelef L, Hallerman EM and Kashi Y Simple sequence repeats in *Escherichia coli*: abundance, distribution, composition and polymorphism. *Genome Res*, 2000, 10(7):62-71
- 17- Wickstead B, Ersfeld K and Gull K, Repetitive elements in genomes of parasitic protozoa. *Microbiol Mol Biol Rev*, 2003, 67(3): 360-375
- 18-Xue SA, Jones MD, Lu QL, Middeldrop JM and Griffin BE, Genetic diversity : frame shift mechanisms alter coding of a gene (Epstein – Barr virus LF3 gene) that containing multiple 102-base- pair direct sequence repeats. *Mol Cell Biol*, 2003, 23(1): 2192-2201
- 19-Lott TJ, Holloway BP, Logan DA, Funyga R and Arnold J, towards understanding the evolution of the human commensal yeast *Candida albicans*. *Microbiology*, 1999, 145(2):1137-1143.
- 20- Slack, Andrew., Symonds, Meegan., Dohnt , Michael ., Smythe, Lee., An improved multiple-locus variable number of tandem repeats analysis for *Leptospira interrogans* serovar Australis: a comparison with fluorescent amplified fragment length polymorphism analysis and its use to redefine the molecular epidemiology of this serovar in Queensland, Australia, *Journal of Medical Microbiology*, 2006, 55(3), 1549-1557
- 21- Majed, Z., Bellenger, E., Postic, D., Pourcel, C., Baranton, G., Picardeau, M., Identification of variable-number tandem-repeat loci in *Leptospira interrogans sensu stricto*, *J Clin Microbiol* 2005, 43(10), 539–545
- 22- Zuerner, Richard L., Alt, David P., Variable Nucleotide Tandem-Repeat Analysis Revealing a Unique, Group of *Leptospira interrogans* Serovar Pomona Isolates associated with California, sea lions, *Journal of Clinical Microbiology*, Apr. 2009, 5(2).1202-1205
- 23- Salaum, Laurence., Merien, Fabrice., Gurianova, Svetlana., Baranton, Guy., Picardeau, Application of multilocus variable number-tandem repeat analysis for molecular typing of the agent of leptospirosis, *Journal of Clinical Microbiology*, 2006, 44(3), 3954-3962